

Kurşun

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Aralık 2021

Bir yalnızlığı taşıyorum göğsümde kurşun gibi:
Sıvısamadığım bir delikten ötesi yok önümde
Arkamdaki mazi de tüy dikerken bulanık anılarıma
Ah etmeden yaşadığım ömrün müdavimi
Binlerce şiir sırnaşık ve yüreğime askıntı...

Namert bir kurşun gibi seken bir dizeden diğerine
Titreyen dizlerim de didiklerken dizeleri
Tıynetsiz iblis ve müdavimi ne çok serkeş gölge:
Hicap yüklendiğim atmosferin bilmem kaçınıcı katında
Ovaladığım yerleri gök kubbenin
Ovuşturduğum gözleri gözde sözcüklerimin
Bazen delinen bir torbadan firar eden düşleri
Tıkıştırırken yerine
Ansızın uykudan fırladığım
Gördüğüm düşün de görmeyi umduğum son sahnesi.

Ve çekiliyorum huzurunuzdan, diyen bir fani
Tekelinde ölümün
Oysaki yeni çıkmışken yola
Yoldan çıkmış binlerce dize ve rubai
Katıksız hecelerken aşkı
Aşkla sırnaşan özlem ve hasreti
En derinine çeken bir iklimden bu sefer firar eden
Bir yaprağın solgun yüzünde patlayan damarlarına
Darağacının tırmanmak da neyin nesi?

Semazen yürek cebelleşirken binlerce hisle
Haletiruhiyesi kundaklandı bu sefer şiirin
Şairsiz bir hüznün olmaz hem
Ne de hüznü eksik bir şair
Şiar edindiğim bunca mevsim
Devinen sözcüklerim
Kopup da geldiğim mazinin en sadık müdavimi
Mısır patlağı gibi dizili mısraları

Murat bellediđim gecenin kucađında
Salınırken bir bebek edasıyla.